

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Refugi de tendresa

La família és el pal de paller de la societat, l'espai on trobem refugi, comprensió, suport i, sobretot, amor. La família sempre ens acompanya, encara que de vegades no la tinguem físicament a prop. La família ens protegeix i ens fa sentir segurs.

Aquest ha estat un any molt dur per a tots. Durant la terrible pandèmia, que encara patim, moltes persones han patit i pateixen el dolor o la pèrdua d'algun ésser estimat. És especialment dur

el cas d'aquells que no s'han pogut acomiadar dels seus familiars; la Covid-19 ens ha arrabassat aquells últims adéus. A tota la gent que ha patit i pateix vull traslladar-los l'escalf de la comunitat cristiana, el consol de la fe i l'esperança en la resurrecció.

Vivim una experiència on s'han barrejat sentiments de confusió, por, fragilitat..., però on sempre s'ha mantingut ferma la família. Enmig del dolor,

el suport dels éssers estimats ens ha ajudat a tirar endavant. Hem canviat els petons i les abraçades per mirades d'amor, d'afecte i de comprensió. Tot i així, se'm trenca el cor quan veig que durant aquestes festes de Nadal molts avis no es poden reunir com sempre amb els seus fills i nets. Pel bé de tots, és un Nadal amb pocs petons i abraçades.

El papa Francesc deia en una de les seves audiències que «la família és la primera comunitat on s'ensenya i s'aprèn a estimar», i que també és el lloc on es transmet la fe: «La bona salut de la família és decisiva per al futur del món i de l'Església. Perquè és el lloc on s'aprèn a fer el bé. La fe i l'amor s'aprenen només en dialecte, en el dialecte de la família, en un altre idioma no s'entenen». I afegia: «Durant el camí de la vida, Jesús no ens abandona mai. La seva presència es manifesta a través de la tendresa, les carícies, l'abraçada d'una mare, d'un pare, d'un fill. La família és el lloc de la tendresa».

En efecte, davant de totes les dificultats viscudes des de l'inici de la pandèmia, hem de recordar que Déu mai no abandona els seus fills; que aquesta prova ha de ser una oportunitat per avançar en el camí interior i espiritual. Cal que tot allò que hem viscut i hem patit sigui acollit com una crida a mirar el rostre de Jesucrist.

Finalment, el Papa recorda que una bona família transmet valors civils, educa a sentir-se part del cos social, a comportar-se com a ciutadans lleials i honestos. Una nació no pot mantenir-se dempeus si les famílies no compleixen aquesta tasca. La primera educació cívica es rep en la família (cf. Discurs del papa Francesc durant l'Audiència de 25 de maig de 2018 a dirigents i personal de la Prefectura de Policia de Roma).

Aquest diumenge, a les cinc de la tarda, a la basílica de la Sagrada Família, celebrarem una missa amb motiu de la festa de la Sagrada Família. Benvolguts germans i germanes, us animo a mantenir i a cuidar aquest vincle universal d'amor que és la família, aquest refugi de tendresa, la millor representació de la Santíssima Trinitat, font d'amor i de consol.

ACTUALITAT

Mons. Javier Vilanova ja és nou bisbe auxiliar de Barcelona

El passat diumenge 20 de desembre, Mons. Javier Vilanova i Pellisa va estar ordenat bisbe en una cerimònia celebrada a la Sagrada Família i que fou presidida pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, acompanyat del nunci Bernardito Auza, i de l'arquebisbe emèrit, el cardenal Lluís Martínez Sistach. L'ordenació episcopal va estar concelebrada per una nodrida representació de bisbes catalans, entre altres, per Mons. Enric Benavent, bisbe de Tortosa, i Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic.

En la seva primera al·locució com a bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova es va adreçar a l'Església que peregrina a Barcelona: «Vinc en

nom del Senyor a ser totalment vostre, a desgastar-me perquè l'amor de Crist pugui ser conegut i estimat». El nou bisbe va voler referir-se especialment als joves, a la gent gran i a les persones afectades per l'actual pandèmia: «Vosaltres, joves i famílies, sou l'esperança de l'Església. Vosaltres, la gent gran, sou el nostre goig i el nostre orgull, us estimo. Els malalts i els qui esteu sofrint durament les conseqüències de la pandèmia, ens teniu al vostre costat. A tots, des del primer moment, us porto al cor i a la pregària.» La cerimònia, que va començar a les 17 h, va comptar amb la presència d'autoritats civils de Barcelona i de Tortosa, així com dels familiars del nou bisbe i de fidels amb entrades numerades.

El nou bisbe rep la mitra de mans del cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

Campanya de solidaritat

LALI OLIVER

Arran del context actual causat per la pandèmia, a la Fundació Pere Tarrés (FPT) han detectat que s'ha agreujat la situació de les persones en situació de vulnerabilitat a qui acompanyen: els ha crescut la demanda dels serveis que ofereixen. Només als centres socioeducatius que tenen als barris barcelonins de Poblenou i Poblesec s'ha incrementat d'un 75% la petició de places d'infants i d'adolescents. Aquests dies estan fent la campanya de recollida de joguines per al dia de Reis, la coordinadora de la qual és la Lali Oliver, responsable de captació i fundraising de la FPT.

Quines accions teniu en marxa des de l'inici del confinament?

Des del minut zero, la Fundació no ha deixat d'atendre els infants i les famílies en risc d'exclusió social dels seus centres socioeducatius. En el cas dels infants, hem incrementat el suport en els àmbits educatiu i emocional i, en el de les famílies, les ajudem en els tràmits per demanar ajudes públiques; en alguns casos més extrems els proporcionem aliments.

Què ofereu als centres socioeducatius?

Ofereim berenar, suport amb els deures de l'escola, i un espai per fer activitats d'educació en el lleure. Alhora, mirem de cobrir les necessitats sorgides arran de la crisi sanitària. Per exemple, hem preparat uns kits de material escolar per donar als infants i joves que s'hagin de confinar a casa durant uns dies, quan es detecta un positiu de Covid-19 a la seva classe.

La campanya de recollida de joguines serà com cada any?

A causa de la situació sanitària, no podem recollir el material als nostres edificis i donem l'opció d'apadrinar cartes als Reis a través del nostre web: www.fundacioperetarres.org, i fer donatius econòmics perquè nosaltres puguem comprar les joguines. Cal dir que la situació actual ha fet sorgir un sentiment col·lectiu de solidaritat en la societat. Si voleu col·laborar-hi, podeu trucar al t. 934 301 606.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ben a prop nostre

Fa uns dies, anant cap a casa, en una cruïlla vaig treure el mòbil de la butxaca de la jaqueta. Hi portava també, així ho pensava, tres fundes de plàstic en les quals guardo targetes del transport públic, targetes sanitàries i el DNI. Després de revisar l'agenda, retorno el mòbil a la butxaca i noto que només hi ha dues fundes de plàstic. Penso que la tercera la dec haver oblidat a casa. Travesso el carrer pel pas de vianants i segueixo per l'altra vorera. Havia caminat entre trenta o quaranta metres i vaig veure que, des de la vorera que havia deixat, em feia senyals un home vestit amb el seu uniforme de treball, el qual sostenia a la mà una de les meves fundes. Decidit, creuà el carrer i em digué: «He vingut a portar una nevera a un domicili d'aquest carrer i quan anava a entrar-la pel portal de l'edifici, al girar-me, he vist que li queia quelcom a vostè. He deixat la nevera i, corrent els trenta o quaranta metres que ens separaven, pretenia collir-la del terra i retornar-la-hi. Quan he arribat a la cruïlla, vostè ja havia creuat. He tornat enrere, a tocar de la nevera, i quan l'he vist passar per aquesta vorera, he fet senyals perquè s'aturés i, ara sí, retornar-li el que és seu». Li agraeixo el gest, la bo-

na disposició, els esforços esmerçats. Torna a l'altra vorera per lliurar, finalment, la nevera i, com a comiat, alça la mà amb el dit polze enlaire.

Encara sobtat per la situació generada a partir d'un fet tan senzill com perdre uns carnets, sorprès per l'actitud de servei d'aquest obrer sudamericà, per la diligència en actuar, per la disponibilitat i per l'alegria del seu rostre, penso en l'evangeli del dia: «Els digué una paràbola: Mireu la figuera i els altres arbres: quan veieu que comencen a brotar, coneixeu que l'estiu ja és a prop. Igualment, quan veureu que succeeix tot això, sapiguen que és a prop el Regne de Déu» (Lc 21,29-31). És ben cert que darrere dels fets de cada dia s'amaga, sovint, la presència de Déu, en els fets i en les persones. Cal anar amb els ulls ben oberts, també amb el cor, per descobrir aquesta presència que hi batega ben viva. Descobrir trets del Regne, que és ben a prop nostre.

Som en el temps de Nadal, que ens apropa a Jesús i al Regne. Descubrim la seva presència en el portal dels nostres pessebres i en el dia a dia del carrer, en les persones que hi transiten i en els fets que hi esdevenen. És ben a prop nostre!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Madre y Señora de la prontitud

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Hoy celebramos la fiesta de la Sagrada Familia. El ser *sagrada* la sitúa en el ámbito de la santidad, que es un don de Dios, al mismo tiempo que una adhesión libre y responsable al plan de Dios. La Sagrada Familia «representa una respuesta coral a la voluntad del Padre». María, José y Jesús «se ayudan mutuamente a descubrir el plan de Dios. Rezaban, trabajaban, se comunicaban» (cfr. Ángelus 29-12-19).

Con frecuencia, el papa Francisco guía nuestra mirada hacia la Madre, afirma que en Ella «volvemos a creer en lo revolucionario de la ternura y del cariño, y vemos que la humildad y la ternura no son virtudes de los débiles sino de los fuertes». En *Fratelli tutti*, nos dice que la ternura «es el amor que se hace cercano y concreto. Es un mo-

vimiento que procede del corazón y llega a los ojos, a los oídos, a las manos. Los más pequeños, los más débiles, los más pobres deben enternecernos. Ellos son nuestros hermanos y tenemos que amarlos y tratarlos como tales».

María es contemplativa del misterio de Dios en el mundo, en la historia y en la vida cotidiana de cada uno y de todos. Ella siempre es «nuestra Señora de la prontitud, la que sale de su pueblo para auxiliar a los demás sin demora» (Lc 1,39). A ella le rogamos que nos ayude con su oración maternal a «que la Iglesia llegue a ser una casa para muchos, una madre para todos los pueblos, y haga posible el nacimiento de un mundo nuevo» (EG 288, FT 194).

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dimarts [Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimecres [Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,35-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dijous [Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinà, bisbe i mr.

1. □ † Divendres [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. □ Dissabte [Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-2,8-12 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: 1,1-5.9-14)]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg, patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinian); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

Que el Senyor ens doni la gràcia de viure amb plena fraternitat com a germans i germanes d'altres religions, pregant els uns pels altres i obrint-nos a tots.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

(Avui també es poden llegir les lectures: Gn 15,1-6; 21,1-3 / Sl 104 / Hb 11,8,11-12,17-19)

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6,12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret.

El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

(Hoy también se pueden leer las lecturas: Gén 15,1-6; 21,1-3 / Sl 104 / Heb 11,8,11-12,17-19)

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 3,2-6,12-14)

El Señor honra más al padre que a los hijos y afirma el derecho de la madre sobre ellos. Quien honra a su padre expía sus pecados, y quien respeta a su madre es como quien acumula tesoros. Quien honra a su padre se alegrará de sus hijos y cuando recé, será escuchado. Quien respeta a su padre tendrá larga vida, y quien honra a su madre obedece al Señor.

Hijo, cuida de tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza. Aunque pierda el juicio, sé indulgente con él y no lo desprecies aun estando tú en pleno vigor. Porque la compasión hacia el padre no será olvidada y te servirá para reparar tus pecados.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, revestíos de compasión entrañable, bondad, humildad, mansedumbre, paciencia. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: hacéd vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el vínculo de la unidad perfecta. Que la paz de Cristo reine en vuestro corazón: a ella habéis sido convocados en un solo cuerpo. Sed también agradecidos. La Palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; exhortaos mutuamente.

Cantad a Dios, dando gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre de Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, sed sumisas a vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso agrada al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan el ánimo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor.

Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

«El noi creixia i era entenimentat»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El dia de Nadal, celebràvem l'amor de Déu envers nosaltres manifestat en Jesús de Natzaret: «Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill únic, perquè tinguem vida eterna» (cf. Jn 3,16). La festa d'avui, podem dir que és la festa de l'amor de Déu viscut en família, perquè l'amor de Déu no es manifesta de manera aïllada, solitària, sinó en comunitat.

A la primera lectura, Abraham rep la promesa del naixement del seu fill, com a penyora d'una rica descendència futura: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles... doncs així serà la teva descendència. Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa» (Gn 15). D'aquesta descendència van néixer Maria i Josep, i també Jesús. Ells són la veritable descendència d'Abraham, el nostre pare en la fe.

A l'Evangeli, la família de Jesús, Maria i Josep s'acosten al temple de Jerusalem per tal de complir els deures religiosos de presentar la seva ofrena en acció de gràcies pel naixement de l'infant. I és al temple on dos ancians, Simeó i Anna, saben descobrir en aquell infant la presència de Déu, i l'acompliment de les promeses de salvació fetes antigament als profetes. Aquests dos ancians viuen amb actitud d'espera i de confiança. Tots dos, plens de fe, com Abraham i Sara, veuen que les promeses s'acompleixen en el nadó que Josep i Maria porten als braços. Ell és el Messies del Senyor, el Salvador, que ha de ser Llum que es revelarà a totes les nacions.

Les promeses fetes a Abraham s'acompleixen en Jesús. D'aquesta manera, tots els pobles entren a formar part de l'únic poble de Déu, de l'única família de Déu. Jesús és Llum i Glòria per als creients de qualsevol nació. Abraham i Sara, Simeó i Anna, Josep i Maria ens són exemples de fe i d'obediència al Senyor.

Jesús neix i creix en el si d'una família, la de Josep i Maria. Però també en el si d'una família més àmplia, la del poble d'Israel, que comença en Abraham i Sara. Per això, la família, qualsevol família, és l'ambient on Déu primàriament es manifesta, i l'amor o el desamor de les famílies expressa la presència o l'absència de Déu en les persones de qualsevol edat.

Som a l'església, estem en família. Som fills d'un mateix Pare, som germans els uns dels altres. L'església és una gran família i les famílies són petites esglésies on es fa present l'amor de Déu i on es viu la fe, la d'Abraham i Sara, la de Simeó i Anna, la de Josep i Maria. La família és fonamental per a la salut mental i per al creixement personal. Demanem a Déu que les nostres famílies siguin llars on aprenem a viure cristianament, segons l'exemple de la família de Jesús.

Agenda

Celebracions a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299 - Roger de Llúria, 70). *Dijous 31 de desembre (19.30 h)*, vetlla de Cap d'Any, amb eucaristia, benedicció amb el Santíssim pel nou any i per les nostres famílies, i cant del *Te Deum*. A les 24 h, vetlla nocturna. Exposició del Santíssim Sagrament, consagració del nou any, fins a la 1 h. *Divendres 1 de gener (11.30 h)*, ofici solemne. A les 19 h, vespres solemnes de Santa Maria. Cal reserva a col·lecció o trucant al t. 934 576 552.

Llibres

Saber sufrir, de Mn. Josep M. Alimbau Argila. Llibre de 252 pàgines, editat per Voz de Papel, en la col·lecció «Vive major», amb pròleg d'Àlex Rosal. Els temes estan ordenats alfabèticament, per termes relacionats: acompanyar, ajudar, blindar-se, calumniar, cantar, consolar, fins i tot parla del tema de la Covid, on destaca els malalts que han passat per l'aïllament, la solitud, l'angoixa, la incertesa, lluny dels seus, durant els dies de l'epidèmia, en un hospital o aïllats... L'autor remarca que «la persona de fe pregona en Déu, que dona sentit a tota la seva vida, enmig de les tribulacions gaudeix d'assossegament,

d'esperança, de pau i d'alegria». Mn. Alimbau és col·laborador habitual del *Full Dominical* i els seus escrits ajuden a moltes persones.

Entre dues abraçades, de Mons. Sebastià Taltavull. El títol d'aquest llibre de 194 pàgines, editat per Claret, té el seu origen en una de les frases que el papa Francesc escriu en la seva exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, referint-se a la identitat cristiana: «És aquesta abraçada baptismal que ens va donar de petits el Pare, i ens fa anhelar, com a fills pròdigs —i predilectes en Maria—, l'altra abraçada, la del Pare misericordiós que ens espera a la glòria. Fer que el nostre poble se senti com enmig d'aquestes dues abraçades és la dura però bella tasca del qui predica l'Evangeli» (EG 144).

El poder de la tradició. Recetas del arte de vivir beneditino para el mundo de hoy, de Bodo Janssen. En este libro de 222 páginas, de la editorial San Pablo, el autor expone que en el s. XXI, en el que se busca responsabilidad, relaciones humanas, comunidad, salud, desarrollo intelectual y sensatez, la Regla de san Benito, más actual que nunca, es una guía para el desarrollo corporal, intelectual, espiritual y social de un ser humano, que ofrece res-

ACTUALITAT

MEMORIAL PERE TENA DE PASTORAL LITÚRGICA

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha concedit el VII Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica al nou Institut de Litúrgia *Ad instar Facultatis* (ILF) de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. El nou Institut és hereu de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, vinculat des del seu origen al nostre CPL. Mons. Pere Tena va ser fundador i president del CPL i també fundador i director de l'Institut Superior de Litúrgia. L'acte de lliurament d'aquest guardó se celebrarà el 10 de febrer de 2021, a les 12 h, a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

«Les teves pessetes poden salvar vides, dona-les!»

Aquesta campanya solidària de Mans Unides vol tornar tot el seu valor monetari a les antigues pessetes. La vostra solidaritat anirà destinada als nostres projectes d'educació, salut, aigua i sanejament, drets de les dones i equitat, drets humans i societat civil, alimentació i mitjans de vida, i medi ambient i canvi climàtic. Podeu fer les vostres aportacions al t. 934 877 878. Per a més informació: www.mansunides.org

puestas a las preguntas importantes.

Els millors textos eclesials de la litúrgia de les hores. En aquest llibre de 144 pàgines, editat pel CPL en la col·lecció «Dossiers», n. 154, el P. Bernabé

Dalmau, monjo de Montserrat, presenta una selecció de comentaris de la Litúrgia de les Hores «Seleccionar els textos que poden semblar millors és una tasca discutible. Però la selecció feta pot ajudar a fer una iniciació elemental als textos de la Litúrgia de les Hores, que en darrer terme ens permetrà entrar en l'esperit de la litúrgia».

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Refugio de ternura

La familia es la célula y la base fundamental de la sociedad, el espacio donde encontramos refugio, comprensión, apoyo y, sobre todo, amor. La familia siempre nos acompaña, aunque a veces no la tengamos físicamente cerca. La familia nos protege y nos hace sentir seguros.

Este ha sido un año muy duro para todos. Durante la terrible pandemia, que aún padecemos, muchas personas han sufrido y sufren el dolor o la pérdida de algún ser querido. Es especialmente duro el caso de aquellos que no se han podido despedir de sus familiares; la Covid-19 nos ha arrebatado aquellos últimos adioses. A toda la gente que ha sufrido y sufre quiero trasladarles el calor de la comunidad cristiana, el consuelo de la fe y la esperanza en la resurrección.

Vivimos una experiencia donde se han mezclado sentimientos de confusión, miedo, fragilidad..., pero donde siempre se ha mantenido firme la familia. En medio del dolor, el apoyo de los

seres queridos nos ha ayudado a salir adelante. Hemos cambiado los besos y los abrazos por miradas de amor, de afecto y de comprensión. Aun así, se me rompe el corazón cuando veo que durante estas fiestas de Navidad muchos abuelos no pueden reunirse como siempre con sus hijos y nietos. Por el bien de todos, es una Navidad con pocos besos y abrazos.

El papa Francisco decía en una de sus audiencias que «la familia es la primera comunidad donde se enseña y se aprende a amar», y que también es el lugar donde se transmite la fe: «La buena salud de la familia es decisiva para el futuro del mundo y de la Iglesia. Porque es el lugar donde se aprende a hacer el bien. La fe y el amor se aprenden solo en un dialecto, en el dialecto de la familia, en otro idioma no se entienden». Y añadía: «Durante el camino de la vida, Jesús no nos abandona nunca. Su presencia se manifiesta a través de la ternura, las caricias, el abrazo de

una madre, de un padre o de un hijo. La familia es el lugar de la ternura».

En efecto, ante todas las dificultades vividas desde el inicio de la pandemia, debemos recordar que Dios nunca abandona a sus hijos; que esta prueba debe ser una oportunidad para avanzar en el camino interior y espiritual. Es necesario que todo lo que hemos vivido y sufrido sea acogido como una llamada a mirar el rostro de Jesucristo.

Finalmente, el Papa recuerda que una buena familia transmite valores civiles, educa a sentirse parte del cuerpo social, a comportarse como ciudadanos leales y honestos. Una nación no puede mantenerse de pie si las familias no cumplen esta tarea. La primera educación cívica se recibe en la familia (cf. Discurso del papa Francisco durante la Audiencia de 25 de mayo de 2018 a dirigentes y personal de la Jefatura de Policía de Roma).

Este domingo, a las cinco de la tarde, en la basílica de la Sagrada Familia, celebraremos una misa con motivo de la fiesta de la Sagrada Familia. Queridos hermanos y hermanas, os animo a mantener y cuidar este vínculo universal de amor que es la familia, este refugio de ternura, la mejor representación de la Santísima Trinidad, fuente de amor y de consuelo.